

Ráno v půl osmé jsem si foukl do testeru, měl jsem nulu. Startoval jsem ze Šatova, a přes Pelhřimov, kde jsem nabral dva kámoše, pokračoval na Prahu. Silnice i dálnice byly bez problému a v půl jedenácté jsme byli před "[píemkem](#)". Zaparkoval jsem na volném místě před Emauzy a jak si kráčíme všichni ke klubu, všimli jsme si zaparkového nového RSA. No jasně, Láďa, který tvrdil, že jede vlakem, se posunul svým autem. Ještě jsem se otočil pro propisku do auta, abychom mu vypsali pokutu, kterou jsme mu dali za stěrač. Pak stačilo jen tak mezi řečí se zmínit, že kolem jezdí měšťáci, a že stojí blízko čáry vyhrazeného místa pro vozičkáře. A že asi má za stěrači pokutu, protože podle vyhlášky má stát od čáry dva metry. No, celý poledne vypadal jak zaražený prd. Chtěl jsem jet brzo, takže jsem snědl husu, vypil pár džusů a už jsem se balil domů. Kluci však na akci sehnali živou husu, a jak tak jsme probírali minulé ročníky, vzpomenu si, že jeden známý nám vyprávěl, jak se peče husa po německu. Že se dá živá husa do trouby, jen hlava kouká a ohřívá se hodinu na nižší stupeň. Pak se vytáhne, zabije, oškube a dopeče se. Husu jsme tedy naložili do mého auta a vyrazili na Vysočinu ke kamarádovi. Husa byla naštěstí v klidu. Pouštěli jsme ji písničky, povídali si s ní, a ona jen tak čuměla z okna a pozorovala auta, která nás předjížděla. Jak jsme sjeli u Humpolce, zavolal jsem dotyčnému, že jedu na kafe.

Naštěstí byl na chalupě. Sice jsem musel popojet dále, ale za tu srandu to stálo. Jen jsme dorazili, odlákal jsem ho, kluci vyrazili s husou dovnitř a pak jsme mu ji předali s tím, že v úterý přijdem na oběd, že fakt se na husu po německu těšíme. Moc se nesmál, žena mu vynadala, že to má za to, že mele kraviny. Ale nakonec šla husa do králíkárně, proto jsem nemusel řešit, kam pak s ní.

Moc jsme se nezdrželi, místo husy snědli buchty a mazali jsme domů.